

POSK står för mångfald och respekt

Kyrkovalet kommer allt närmare, och en vanlig fråga är vad som egentligen skiljer de olika partierna (eller nomineringsgrupperna, som de kallas på kyrkspråk) åt? Det är en viktig fråga, och läser man bara de olika gruppernas program kan det vara svårt att hitta större skillnader, alla vill ha mer av det som är bra och mindre sådant som är dåligt. Men det finns områden där de olika grupperna har valt olika, och för POSK är en viktig del i vår grundläggande ideologi där vi har valt en egen linje bejakandet av mångfald och respekt inom Svenska kyrkan.

Med mångfald menar vi framför allt teologisk mångfald, som visar sig genom olika kyrkliga fromhetsriktningar och andliga traditioner, även om det naturligtvis kan vara fint med mångfald inom många områden. En kyrka där flera olika åsikter inte får plats utan alla måste tänka och tycka på samma sätt blir en sekt i stället för en gemenskap av troende medlemmar. Svenska kyrkan omfattar mer än halva befolkningen och kan naturligtvis inte vara en snäv åsiktsgemenskap; det måste rymmas många olika uppfattningar och viljor och POSK menar att detta är en rikedom och inte ett problem.

Med respekt menar vi hänsynstagande till och erkännande av varandras uppfattningar. Förutsättningen för att olika åsikter och traditioner ska kunna leva sida vid sida är alla visar respekt mot dem som tänker annorlunda. Det här måste också avspeglas i samtalsklimatet inom Svenska kyrkan, där sakfrågor snarare än personangrepp behöver prägla debatt och intern kyrklig kritik.

Naturligtvis kan det finnas berättigad kritik mot företeelser i kyrkan och den behövs för att kunna rätta till missförhållanden, inget blir bättre av att sådant sopas under mattan. För kyrkans trovärdighet är det nödvändigt att skapa goda förutsättningar

att hantera interna meningsmotsättningar. Detta ger även bättre möjligheter att verka ekumeniskt, både nationellt och internationellt.

De stora pastorat som har tillkommit genom att flera församlingar samverkar kan möjliggöra en ökad mångfald genom att varje församlingar kan ha en egen profil så att de kompletterar varandra på ett sätt som gör att fler människor kan känna sig hemma. Det är viktigt att sådana möjligheter tas till vara, och att undvika likriktning. Här kan församlingsråden spela en viktig roll.

För att undvika kyrkosplittring måste hög-, låg och gammalkyrkliga kunna samverka om sådant där de är överens och till exempel låta varandras profiler ta sig uttryck i ett varierat gudstjänstliv och olika verksamheter anpassade till lokala behov och önskemål. När budgetar ska utarbetas måste hänsyn tas till olika grupper, inte bara de som tillhör majoriteten. Och det finns verkligen ingen anledning att söka skapa konflikter där det gott och väl går att tillgodose flera olika behov. Svenska kyrkan måste inte uttala en officiell uppfattning i alla möjliga olika frågor, och när det sker ska det göras utifrån en teologisk grund och inte partipolitiska ställningstaganden.

Det finns förstås gränser för vad som kan rymmas, demokratiskt fattade beslut behöver följas, rasism motarbetas och människovärdet värnas, till exempel. Men i allmänhet är det inte sådana frågor som skapar strider utan personförakt, missunnsamhet, maktbegär och rent av grälsjuka som utgör grunden för stridigheter. Detta måste vi komma tillrätta med, och sådant som ryms inom Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära ska kunna utövas och utvecklas, inte motarbetas. POSK vill att en generös attityd ska prägla mötet mellan grupper med skilda uppfattningar inom kyrkan och att samtalsklimatet ska karaktäriseras av respekt för varandra och varandras åsikter.

